

॥ ११ ॥

शतूर्यन्तुसंग्रामपटहेऽभयडिण्डिमः ॥ १२२ ॥ भक्ततूर्यनटपमानंगन्ध

वि० १

तूर्यमहास्वनः । मुखवाद्यं वक्रनालं वेणौ विवरनालिका ॥ १२३ ॥

ख १

बारवाणिः प्रणेतास्याः कथकैकनटैः समैः । सर्ववेशी नयारम्भः स्यात्ता

सावचरेनटः ॥ १२४ ॥ लयपुत्रो नटी नर्तुः खड्गधारदिनर्तके । स

वकः केलकश्चाथ भण्डश्चाटुवटुः समैः ॥ १२५ ॥ गायने गायकस्त्रीणां च

स्त्रीषंसह नर्तनं । वात्सल्यशान्तौ तुरसौ शृंगारः कौशिकस्मृतः ॥ १२६ ॥

सम्भोगो विप्रलम्भश्च तद्भेदौ वर्णिकामसौ । मसिर्नाव्यामनंतु स्याद्द्वामो

ऽवज्ञातुपांसनं ॥ १२७ ॥ उमरुस्तु च मत्कारः प्रौढिस्तु कियदेहिका

। स्वेदः प्रस्रवणं सिप्रोदयोर्बीडो नटान्धिका ॥ १२८ ॥ भामः क्रोधो निः

शमस्तु शोके वीर्यं श्रुटी रता । कलमिषं च वैदग्ध्यं भङ्गिश्चैभनिमीलिका

॥ १२९ ॥ स्याच्चिन्ता विनयाद्योदाहनं रणरणं च तत् । परिहासः

केलिमुखः केलिर्हृदय न नर्मणी ॥ १३० ॥ रेमोद्भेदस्तु पुलकस्तु कपुष्पं

चत्तुर्गङ्गुरः । स्वदोषगूहनं म्रक्षो रगसंगौ तु गृधुता ॥ १३१ ॥ काप्यका

रः सयच्चित्ते पापमाधाय शंसनं । कौतूह्यं विप्रतीसारे विवाधात्तु विहेठनं

॥ १३२ ॥ दुःखं लोको भवश्चैव संसारः कष्टकारकः । निर्वीणं मस्तु कोमो

द्विजः शीतो भावः शमोऽमृतं ॥ १३३ ॥

॥ १३४ ॥ ॥ इति स्वर्गवर्गः ॥

